

Brots de poesia, tercera edició.

Sant Celoni, tardor del 2023.

Posar la poesia a peu de carrer és l'objectiu d'aquest projecte.

Una idea per a La Setmana del Bosc, destriada a càrrec de Pau Gener Galin.

Una relació de fragments de poemes, versos o prosa, plasmats en aparadors de comerços locals, cal·ligrafiats per Lluís Molina Hermoso. Poemes que al·ludeixen al bosc o a la natura, amb la flexibilitat, l'abstracció i el simbolisme que permet la poesia. Mirant que siguin d'autors i autores vius i vives, que escriuen en català, posant especial atenció als poetes que han vingut a recitar en directe al Festival de poesia de Sant Celoni, al llarg de les seves edicions anuals que ja en són onze.

I també, naturalment, amb especial protagonisme per els poetes de Sant Celoni.

Aquesta és la nostra collita poètica per a La Setmana del Bosc d'enguany.

Gaudiu-la!

A continuació es detalla el fragment del poema, o poema sencer, l'autor o autora i el llibre on va sortir publicat amb la seva editorial i l'any, o bé si és inèdit.

Refer-me entre passadissos blancs com d'hospital,
cercar el meu niu,
l'olor de l'estèril,
aquesta escalfor per acollir l'estrangeria.

Andrea Ambatlle Peña.

Del llibre *El Coàgul*, Viena edicions, 2020.

Ho veus? Cap al Tagamanent
s'enfila el nou migdia
i a la Calma tornen els passos famolencs.
El Pirineu, al fons,
diu que és proper i blanc i alt
i que allò que és petit, si l'esguard hi repara,
ens fa ser un país lluent i gran.

Lluís Calvo Guardiola

De Centaures i rossinyols. Edicions del Buc, 2023.

CONTRACANT

No

Som

Vells.

És

La

Pell

Qui

Ens hi

Disfressa.

Lluís Urpinell-i-Jovani

(Inèdit)

CONTRACANT

Els humans
Es nodreixen
De natures mortes.
Els animals,
De vives.

Lluís Urpinell-i-Jovani
(Inèdit)

Temps

Tot es mou.

corrents d'aigua subterrània,

desgasten els nostres peus com còdols.

Sabem que tot passa

i res no espera.

Sònia Moya Villanueva.

Silur, Editorial Meteora, 2019.

en aquesta
fronda
–sotabosc–
(la mirada que
palpa)
–catedrals d’ombra–

Víctor Sunyol

de *Des d’ara*, Edicions Proa, 2005.

teràpia

Ensenyi'm el jardí
els boixos ben podats
la renglera perfecta de rosers
el domèstic hortet amb tomaqueres.
Faci'm oblidar el bosc.
Escanyi la salvatge
que m'habita.

Sònia Moll Gamboa.

De *Faci'm oblidar el bosc*, Godall Edicions, 2022.

Les meves estries, amor, són l'arrel d'un arbre.
Les branques d'un arbre.
La ferida d'un arbre.

Sònia Moll Gamboa.

De *Faci'm oblidar el bosc*, Godall Edicions, 2022.

Haurem d'abatre tots els pins:
hauran guanyat la guerra les erugues.
Plora només
quan caigui el primer arbre.
L'endemà, comença a estimar el silenci.
Hauràs de quedar-t'hi a viure.

Sònia Moll Gamboa.
(Inèdit)

¿I ara el saps, el camí
per on faràs dreuera
cap al doll infinit?
¿I ara ho saps, per on passa
l'afrau que és tot perill?
¿Ja vigiles la passa?
¿Els ulls, se t'han fet nit?

Joan Todó
(inèdit)

sereu
acomplint el disegni d'un sofriment
al palau de fulles-laberint
els sons del vespre
cantaran amb el vostre desig

Anna Pantinat.

Qui no s'anomena, Edicions Món de llibres, 2018.

Una nespra no fa estiu

Nesprers de gala
fan la tardor florida
i l'hivern gràvid
joia de primavera
nespres obren la festa

Ester Xargay.
(Inèdit)

Al bosc impenetrat dels seus cabells,
allà on, de sobte, el moviment s'atura,
la tonsura.

Jordi Vintró
(inèdit)

Quan camino i és de nit,
duc la flama dins el pit,
que em guia com la llanterna,
com el fum, l'udol, el crit,
com una llum, dins, eterna,
la fulla verda, perenne,
el camí que jo no he escrit.
I la veu que diu: Parlem-ne.

Pol Guasch
(Inèdit)

Enmig del fullatge

Frondositat, i després clariana:
llum del matí que et filtres pel brançam,
com has pogut sobreviure fins ara,
tan sola, com morta, sense miralls?

Elm Puig Mir.

Del llibre *Mentre mastegues la matèria*, El Gall Editor, 2020.

Allí on la llum de la tardor trem
i la vinya esmotxada és reflex
d'un or que t'ha d'endiumenjar,

allí és on convé que cerquis
la bellesa, sense témer
el *mentrestant* de la vida.

La bellesa és l'enigma de la natura,
és la llum primera a Caseneuve.
És un sotabosc de moltes i argelagues.

Antoni Clapés Flaqué.
Riu Brogent, Adia edicions, 2021.

Quan el món quedarà buit,
els homes hauran marxat,
el mar s'empassi la terra
i la perboqui tot seguit,
l'aire sigui tan espès
que no deixi passar el sol
i el fred encalli la marxa
de la vida i l'empresoni,
quan la lluna ens abandoni
i els estels desapareguin,
jo, llavors, m'aturaré,
faré un crit, faré la bossa,
i aniré a cercar nous mons,
nous afectes, nous brogits.

Tomàs Arias Soler.

En fi, començo, Edicions Terrícola, 2015.

Aquesta tarda el món viu
en algun altre lloc,
lluny d'aquest jardí
on sols la xerrameca dels ocells diu
que no m'he perdut en una altra dimensió;

potser ho he fet,
i en aquell indret desconegut
els ocells també xerren i refilen.

Maria Wallace.

del llibre *Omplint de veu el buit*, Libros de Aldarán, 2022

La meva felicitat
té forma d'ampolleta delicada
i l'agulla és una tija
de la flor més nocturnal.

La pau se m'escampa
per les platges del clatell.

I res no importa
quan floreix el meu cervell.

Joan Vigó.
(Inèdit)

La paraula aquesta
que és ampla com un mar
i jo la vull fina com un camí de cabres.

Enric Casasses.

(Inèdit)

No crec en deus,
ni en els homes ni en les dones,
ni en el cel ni en la terra,
ni en les flors ni en les bèsties:
només em crec el frec.

Laia Malo.

Venus volta. Leonard Muntaner Editor, 2018.

i per tot arreu en els boscos
sobretot de nits
hi ha velletes que tot ho endrecen
hi ha rituals que se fan sols
hi ha sorolls hi ha costums
orquestres de fullaraca
i hi ha animals que passen gana

Víctor Bonetarbolí.

De *El meu poble volia sortir volant*. Roure edicions, Barcelona, 2016.

tot m'ha sortit malament
no em puc creure tanta sort!

Víctor Bonetarbolí.

De *El meu poble volia sortir volant*, Roure edicions, Barcelona, 2016.

a la caverna hi ha qui dibuixa els altres
qui flueix la presó d'un cos
qui fa taller
qui camina com qui convida
l'amor enlluerna la carn
i es viu millor a la última branca

Joan Gener Barbany.
Contrapunts, Auto-editat.

...visc al bosc i busco vesc amb un basc...

L'arbre que fa de porta
em rep amb un silenci d'alzina
que esvalota la xarxa i les sabes.

Arbre, cada arbre, intel·ligència màgica.
Jo escampo paraules entre les alzines,
i elles, folles, se me'n van per les branques...

Xavier Giol.

(Inèdit)

...Prefereixo envejar
els teus verds d'alba eterna,
el teu destí de creu perforant l'horitzó,
la forma amb què menysprees la carn sota la lluna,
la certesa absoluta que moriràs dempeus
sense conèixer el llit on es clava l'estaca.
No t'envejo la vida.
T'envejo l'esperança.

Eduard Sanahuja.

Magici, Adia edicions, 2022.

Ell va batejar-la
amb un nom:
Romeguera.

Ella va dir-li:
*Seràs la llar
quan tot s'enfonsi
Seràs l'oració
de la salvatgia.*

Anna Gual.

Les ocultacions. Edicions Proa, Barcelona 2022.

L'arbre de l'esperança
I l'arbre de l'amor
Sempre tenen raó.

Jaume C. Pons Alorda.

Els estris de la llum, Documenta Balear, 2011

Si mirem brossa com qui mira un bosc
és a dir: un món de vides que depenen les unes de les altres,
allà on s'amaguen les més subtils.

I això, per tot aquell que diu "pluja!"
perquè vol que plogui tot un matí d'abril,
és només i tant: un abric per a la nit.

Misael Alerm.
(Inèdit)

Addenda vitalia

En el riu dels infortunis,
sempre hi ha un coàgul
que augura un infart:
la gravetat dels còdols,
el contrapès dels joncs,
els efluvis del cor.

Tot el que assajo i esguerro
és miocardi i pulsio.

Si em vens de torrentada,
no hi haurà clemència.

Remaré:

seré el teu baptisme de sang.

David Jiménez Cot

(Inèdit)

Les branques t'acotxen
al plec de l'abisme,
que s'aventura a pessigollejar-te
el més ingenu dels fusibles.

Mar Fontana.
(Inèdit)

En una cantonada
el vent s'empassa un til·ler
i es calma

Mar Fontana.
(Inèdit)

Els teus sospirs
són les meves guspies
que trenen poemes de foc
amb paraules de llenya.

Mar Fontana.
(Inèdit)

Li han caigut les escates
i ara, l'alzina, s'ajeu en la penombra
d'un dubte d'aigua i metzina.

Mar Fontana.
(Inèdit)

Anys de pluja d'agulles
van encoixinar el bosc
que punxava amb cent puces
quan buscaves repòs.
Per camins i per platges,
hi havia un polsim d'or.

Jordi Julià Garriga.
del llibre *L'estranya terra* (Pagès editors, 2022)

Les herbes que t'ortiguen et fan coure la carn.
Les punxes de les mores guixen la pell de sang.
Dolor en el tracte ingenu amb l'entorn natural.

Jordi Julià Garriga.

del llibre *L'estranya terra* (Pagès editors, 2022)

El bosc que vas conèixer l'has vist tot arrencat,
vall, planes i carenes s'han omplert de teulats.
La llei del diner mana, i el turisme voraç.

Jordi Julià Garriga.

del *L'estranya terra* (Pagès editors, 2022)

Pren una mica de cor dolç
i reclina't al teu seient
aviat serem lluny dels carrers
on s'aprèn a no ser qui s'és.

Pau Gener Galin.
de *Flama de bruc*, edicions Terrícola, 2015.

De la muda dels arbres
caic jo
i em barrejo amb allò que ja és difunt.

Transmuto cap a nova essència
en la dansa dels cicles
i m'estimbo sense por cap a estats ignots.

Laura Martín Ortiz.

De *Matèria Orgànica*, Parnass edicions, 2021.

Esporgar i empeltar, per mi i pels
meus companys d'adés i ara, ataülle
el cel tan llarg, campanars i núvols,
acarone les tiges i les fulles,
espere, sempre agraint més mans
i continue cap al final.
Alçar-se, remugar, alenar
i desfer, entre els dits, un terròs.

Eduard Ramírez Comeig.

La ciutat és amable. Edicions Tòtem, 2016.

No és just masturbar-se a la dutxa
en un país on manca l'aigua.
Ves-te'n a viure a Finlàndia!

Anna Aguilar Amat.

L'efecte Morgana, Pagès editors, 2020.

Fins i tot d'una muntanya, silent, inerta i amorfa
n'has d'aconseguir els respectes.

Enric Soler Raspall.

Maleïdes muntanyes, Brau edicions, 2008.

Es fa de nit,
suren totes les coses del dia que mai no farem
pels bassals i les fonts.
Sota els meus peus,
un gripau s'avergonyeix
que el vegin amb mi.

Josep Grifoll.

De paraula, l'Albí, 2009.

Com un arbre vell
enmig del bosc.
I mira com festeja,
amb sargantanes.

Ivette Nadal.

Camí privat, Roca Umbert, 2009.

L'aigua sembla mansa,
però a les nits bressola el llamp
que partirà els cranis de pedra.

Guim Valls.

Del llibre *Pitó*, Edicions Poncianes, 2020.

La pluja s'endú les fulles noves
que el vent adamantí ha maltractat
i queden les branques com els versos
del poeta que enfila despullat.

Francesc Bellmunt.

Des dels Cairats, Tushita Edicions, col·lecció Quarteres, 2022.

Cap per avall d'un somni, com ratpenats,
purguem la derrota des dels cairats
la visió cansada, hivernants alats
d'ànima ennegrida i arrengrerats.

Francesc Bellmunt.

Des dels Cairats, Tushita Edicions, col·lecció Quarteres, 2022.

A l'enllà on els camins sorrencs no coneixen petjada
aplanat com el trist destí d'un pa cuit sense llevat
entendré que l'existència té el sentit d'un nus travat.

Francesc Bellmunt.

Des dels Cairats, Tushita Edicions, col·lecció Quarteres, 2022.

El curs de la vida el perill depassarà.
Guardeu-vos la vostra irracional ensulsiada:
no serà per mi que l'arca trencarà l'onada.
La meva ànima, vell tronc podrit, surarà.

Francesc Bellmunt.

Des dels Cairats, Tushita Edicions, col·lecció Quarteres, 2022.

Després de fer-se granota,
de fer-se arbre,
de fer-se pedra,
mon iaio
va començar a traure brots.
Volia tindre fills
amb una olivera.

Albert Roig.

Del llibre *Cecilia de Florejats*, Tushita Edicions, col·lecció Quarteres, 2023.

L'ull de mon iaio
fea més alts els arbres
i el vol d'estols d'ocells més alt
i fea més fonda l'olor de l'alba
i més, més vasta la soledat.

Albert Roig.

Del llibre *Cecília de Florejats*, Tushita Edicions, col·lecció Quarteres, 2023.

Un arbust del que vaig ser
sotabosc identitari
ja no sóc branca ni arrel
només fulla al vent que marxa

Pau Gener Galin.

De *Forces Aèries*, Tushita Edicions, col·lecció Quarteres, 2022.

Un cabirol llepa un camaleó que tus sota la branca d'un arbre que li serveix de parasol. Pel fons de la vorera del carrer s'intueix que la policia, mirant d'assabentar-se'n ha detingut el vol d'un ocell.

Francesc Gelonch i Bosch.

De *La mandra no és un ocell*, Labreu edicions, 2016.

Tan res, tan tot
tan nua soledat
el niu d'un corriol
sobre l'arena.

Maria Josep Escrivà
de *Flors a Casa*, Edicions 62, 2007.

En cada bosc,
sempre n'hi ha un altre que,
retirat entre els arbres, es fa el sord.

Perejaume.

Del *El sol i les fogueres*, Tushita edicions, col·lecció Quarteres, 2022.

El nostre estiu serà etern i també per a vosaltres.
Només necessitem encendre tres o quatre paraules,
o enfonsar-les per fer-les fortes,
com Blake.

Misael Alerm Pou.

De *Caminava amb uns amics*, Tushita edicions, col·lecció Quarteres, 2022.

El dematí arreglem l'aigua i el sol ens bull damunt.
Mira què fem, menem les vaques tirant petardos.
El toro nerviüt i bufador s'enretira.

Misael Alerm Pou.

De *Caminava amb uns amics*, Tushita edicions, col·lecció Quarteres, 2022.

...puix que tornar a la vida quotidiana
equivale a haver-se'n d'empesca
alguna de grossa per fer suportable
l'existència i no caure en la ignomínia.

Carles Hac Mor.

Del llibre *No ben bé*, Tushita edicions, col·lecció Quarteres, 2016.

Han mort tots els braus i tu i jo seguim dempeus,
l'encant,
l'espant,
l'instant,
degota la gola de la bèstia perdent la vida.

Així, sona el meu crit.

Andrea Ambatlle Peña.

Del llibre *El Coàgul*, Viena edicions, 2020.